



Toekomstverkenning Ethiek en gezondheid: dilemma's in de komende jaren

Persbericht

Gezondheidsraad, 31 oktober 2012



Dankzij de snelle vooruitgang van nieuwe medische en technologische mogelijkheden en nieuwe vormen van zorg kunnen we onze gezondheid in de komende jaren beter dan ooit in stand houden, verbeteren of zelfs voorspellen. Ingrepen aan het begin en einde van het leven roepen ethische vragen op over de autonomie van de patiënt, verantwoordelijkheid van de zorgverlener en solidariteit in de samenleving. In de Toekomstverkenning Ethiek en Gezondheid geeft het Centrum voor Ethiek en Gezondheid (CEG) een vooruitblik op de meest belangrijke ontwikkelingen en ethische vraagstukken die ons te wachten staan in de komende jaren.

Rond het begin van het leven

Verregaande ontwikkelingen rond voorspellende genetica en screenings-mogelijkheden leveren nieuwe ethische vragen op voor patiënt, zorgverlener en samenleving. Neem de vraag of ouders het genoom van hun (ongeboren) kind mogen laten screenen. Wil je gezondheidsinformatie over je kind, met mogelijk verstreckende gevolgen voor de toekomst, wel weten?

Zorg voor ouderen

Wetenschap en zorg zijn sterk gericht op het behalen van gezondheidswinst, ook bij ouderen. Tegelijkertijd is er een groeiend maatschappelijk besef van de grenzen aan medische interventies en levensverlengende behandelingen. Wat is goede, gepaste zorg voor en volgens ouderen?

Ook de zorgrelatie verandert ...

Zelfredzaamheid, keuzevrijheid en eigen regie over gezondheid krijgen veel nadruk in het gezondheidsbeleid. Mensen zijn echter niet altijd in staat om autonome keuzen te maken. Daarom is het van belang dat beleidsmakers en zorg-verleners oog hebben voor de competenties van patiënten en de condities waaronder keuzen tot stand komen. Hoe kunnen zij de juiste balans vinden tussen de nadruk op eigen verantwoordelijkheid én de mogelijkheden en beperkingen van patiënten?

... en over de landsgrenzen is nog veel meer mogelijk

Steeds vaker maken mensen gebruik van medische zorg van over de landsgrenzen omdat deze in Nederland niet (op korte termijn) mag of kan worden aangeboden. Nederland kan dan niet toezien op de veiligheid en morele aanvaardbaarheid van grensoverschrijdende medische zorg, zoals eiceldonatie, stamceltherapieën of total body scans. Hoe zwaarwegend is en blijft een 'nationale ethiek' voor zorggebruikers en zorgverleners nu landsgrenzen er steeds minder toe doen?